

Nagyböjt 1. Vasárnapja A

*Uradat, Istenedet imádd
és csak neki szolgálj. (Mt 4,10)*

Olvasmány

Teremtés 2,7-9; 3,1-7a

Miután a föld termékenyvé vált, az Úristen megalkotta az embert a föld porából és orrába lehelte az élet leheletét. Így lett az ember élőlényé. Az Úristen kertet telepített Édenben, Keleten, és oda helyezte az embert, akit teremtett. És az Úristen a földből mindenféle fát sarjasztott, ami tekintetre szép és táplálkozásra alkalmas, azután kisarjasztotta az élet fáját a kert közepén, meg a jó és rossz tudásának fáját.

A kígyó ravaszabb volt a föld minden állatánál, amelyet az Úristen teremtett. Ezt mondta az asszonynak: "Valóban mondta Isten, hogy nem ehetek a kert valamennyi fájáról?"

Az asszony így válaszolt a kígyónak: "A kert fáinak gyümölcseiből ehetünk. Isten csak a kert közepén álló fa gyümölcseről mondta: Ne egyetek belőle, ne érintsétek, nehogy meghaljatok."

Erre a kígyó így beszélt az asszonyhoz: "Semmi esetre! Nem fogtok meghalni. Isten jól tudja, hogy amely napon abból esztek, szemetek felnyílik, olyanok lesztek, mint az Isten, aki ismeri a jót és a rosszat."

Az asszony látta, hogy a fa (gyümölcse) élvezhető, tekintetre szép, és csábít a tudás megszerzésére. Vett tehát a gyümölcsből, megette, adott férjének, aki vele volt, és az is evett belőle. Erre felnyílt a szemük, észrevették, hogy mezítelenek. Fügefa leveleket fűztek össze és kötényt csináltak maguknak.

Szentlecke

rövidebb forma: Rómaiakhoz 5,12.17-19

Testvéreim! Egy ember által lépett a világba a bűn, és a bűn következményeként a halál. Így a halál minden ember osztályrésze lett, mert mindnyájan bűnbe estek.

De ha egynek bűnbeesése következtében, egy miatt uralomra jutott a halál, mennyivel inkább élnek és uralkodnak majd az egy Jézus Krisztus által azok, akik a kegyelem és a megigazulás bőséges ajándékát kapják!

Mert miként egynek vétke minden emberre kárhozatot hozott, ugyanúgy egynek igaz volta minden ember életére megigazulást áraszt. Amint ugyanis egynek engedetlensége minden embert bűnössé tett, ugyanúgy egynek engedelmissége igazzá tett sokakat.

Abban az időben: A Lélek a pusztába vitte Jézust, hogy a sátán megkísértse. Negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett. Odalépett hozzá a kísértő és így szólt: "Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek változzanak kenyérré!" Jézus ezt felelte: "Írva van: Nemcsak kenyérral él az ember, hanem mindazon igével, mely Isten szájából származik."

Ezután a szent városba vitte őt a sátán, és a templom oromzatára állította. Így szólt: "Ha Isten Fia vagy, vesd le magad! Hiszen írva van: Angyalainak megparancsolta: A tenyerükön hordozzanak téged, hogy kőbe ne üsd a lábadat!"

Jézus ezt válaszolta: "De az is írva van: Ne kísértsd Uradat, Istenedet!" Végül egy igen magas hegyre vitte őt a sátán. Megmutatta neki a világ valamennyi országát és azok gazdagságát. Azután így szólt: "Ezt mind neked adom, ha leborulsz és imádsz engem!" Ekkor Jézus azt mondta neki: "Tákarodj, sátán! Mert írva van: Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!"

Erre otthagyta őt a sátán, és íme, angyalok jöttek és szolgáltak neki.

Elmélkedés

A negyvennapos böjt a pusztában szabadabbá teszi Jézus testét és lelkét, és érettebbé hivatástudatát. Ugyanakkor átéli minden éhezővel és elnyomottal szolidaritásban az izraeliták negyvenéves elhagyatottságát és nélkülözését a pusztai vándorlás idején az Egyiptomból való kivonulás után. De Jézus életében nem marad annyiban, hogy egyszer kísértést szenved. A Biblia elsősorban azt akarja bemutatni a három kísértés szemléletes leírásában, hogy a gonosz egész életében mindig újra próbára teszi Jézust, a valóságos embert és valóságos Istent. Ellenfelének kísértő szándéka arra irányult, hogy megingassa és lerombolja hivatástudatát. Vajon ellen tud-e állni a csodabemutatónak és a világi hatalomváagnak? Vajon ki tud-e tartani abban, hogy egyedül Isten terveire hagyatkozzék és ne a saját erejére? De Jézus akárhányszor a világi messianizmus kísértését érezte visszautasította azt azért, hogy egyedül Isten szavára támaszkodjék. Elvonult a tömeg elől, amikor csodát akartak tőle és királlyá akarták tenni. Határozottan visszautasította Pétert, amikor megpróbálta feltartóztatni a szenvedés útján. Kész volt kiinni a szenvedés kelyhét és lemondott arról, hogy magát mentse meg, amikor a kérésén függött. A nagyböjt kezdetén Jézus irányt mutat nekünk. Ne a konzum gazdaság kísértéseit és élvezeteit kövessük, a pénzt és nagyravágyást hanem Azt, aki életünk és cselekedeteink egyetlen igaz forrása: Istent.

Nagyböjt 1. Vasárnapja A

**Uradat, Istenedet imádd
és csak neki szolgálj. (Mt 4,10)**

Olvasmány

Teremtés 2,7-9; 3,1-7a

Miután a föld termékenyvé vált, az Úristen megalkotta az embert a föld porából és orrába lehelte az élet leheletét. Így lett az ember élőlényé.

Az Úristen kertet telepített Édenben, Keleten, és oda helyezte az embert, akit teremtett. És az Úristen a földből mindenféle fát sarjasztott, ami tekintetre szép és táplálkozásra alkalmas, azután kisarjasztotta az élet fáját a kert közepén, meg a jó és rossz tudásának fáját.

A kígyó ravaszabb volt a föld minden állatánál, amelyet az Úristen teremtett. Ezt mondta az asszonynak: "Valóban mondta Isten, hogy nem ehettek a kert valamennyi fájáról?"

Az asszony így válaszolt a kígyónak: "A kert fáinak gyümölcseiből ehetünk. Isten csak a kert közepén álló fa gyümölcseről mondta: Ne egyetek belőle, ne érintsetek, nehogy meghaljatok."

Erre a kígyó így beszélt az asszonyhoz: "Semmi esetre! Nem fogtok meghalni. Isten jól tudja, hogy amely napon abból esztek, szemetek felnyílik, olyanok lesztek, mint az Isten, aki ismeri a jót és a rosszat."

Az asszony látta, hogy a fa (gyümölcse) élvezhető, tekintetre szép, és csábít a tudás megszerzésére. Vett tehát a gyümölcsből, megette, adott férjének, aki vele volt, és az is evett belőle. Erre felnyílt a szemük, észrevették, hogy mezítelenek. Fügefa leveleket fűztek össze és kötényt csináltak maguknak.

Szentlecke

hosszabb forma: Rómaiakhoz 5,12-19

Testvéreim! Egy ember által lépett a világba a bűn, és a bűn következményeként a halál. Így a halál minden ember osztályrésze lett, mert mindnyájan bűnbe estek.

Volt a világon bűn a mózesi törvény előtt is, de a bűn, ha nincs törvény, nem számít bűnnek. Ám a halál mégis uralkodott Ádámtól Mózesig azokon is, akik nem vétkeztek mint Ádám, aki az Eljövendő előképe.

A kegyelem azonban nem úgy hat, mint a bűnbeesés. Mert ha egynek bűnbeesése miatt sokan meghaltak, Isten kegyelme és az egy embernek, Jézus Krisztusnak irgalmából nyert ajándék még inkább kiárad sokakra. A kegyelem tehát másként hat, mint annak az egy embernek a bűne. Az ítélet ugyanis egynek bűnéért rótt ki büntetést, a kegyelem pedig sok bűnből vezet el a megigazulásra. Mert ha egynek bűnbeesése következtében, egy miatt uralomra jutott a halál, mennyivel inkább élnek és uralkodnak majd az egy Jézus Krisztus által azok, akik a kegyelem és a megigazulás bőséges ajándékát kapják!

Mert miként egynek vétke minden emberre kárhozatot hozott, ugyanúgy egynek igaz volta minden ember életére megigazulást áraszt. Amint ugyanis egynek engedetlensége minden embert bűnössé tett, ugyanúgy egynek engedelmissége igazzá tett sokakat.

Abban az időben: A Lélek a pusztába vitte Jézust, hogy a sátán megkísértse. Negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett. Odalépett hozzá a kísértő és így szólt: "Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek változzanak kenyérré!" Jézus ezt felelte: "Írva van: Nemcsak kenyérral él az ember, hanem mindazon igével, mely Isten szájából származik."

Ezután a szent városba vitte őt a sátán, és a templom oromzatára állította. Így szólt: "Ha Isten Fia vagy, vedd le magad! Hiszen írva van: Angyalainak megparancsolta: A tenyerükön hordozzanak téged, hogy kőbe ne üsd a lábadat!"

Jézus ezt válaszolta: "De az is írva van: Ne kísértsd Uradat, Istenedet!" Végül egy igen magas hegyre vitte őt a sátán. Megmutatta neki a világ valamennyi országát és azok gazdagságát. Azután így szólt: "Ezt mind neked adom, ha leborulsz és imádsz engem!" Ekkor Jézus azt mondta neki: "Tákarodj, sátán! Mert írva van: Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!"

Erre otthagyta őt a sátán, és íme, angyalok jöttek és szolgáltak neki.

Elmélkedés

A negyvennapos böjt a pusztában szabadabbá teszi Jézus testét és lelkét, és érettebbé hivatástudatát. Ugyanakkor átéli minden éhezővel és elnyomottal szolidaritásban az izraeliták negyvenéves elhagyatottságát és nélkülözését a pusztai vándorlás idején az Egyiptomból való kivonulás után. De Jézus életében nem marad annyiban, hogy egyszer kísértést szenved. A Biblia elsősorban azt akarja bemutatni a három kísértés szemléletes leírásában, hogy a gonosz egész életében mindig újra próbára teszi Jézust, a valóságos embert és valóságos Istent. Ellenfelének kísértő szándéka arra irányult, hogy megingassa és lerombolja hivatástudatát. Vajon ellen tud-e állni a csodabemutatónak és a világi hatalomváagnak? Vajon ki tud-e tartani abban, hogy egyedül Isten terveire hagyatkozzék és ne a saját erejére? De Jézus akárhányszor a világi messianizmus kísértését érezte visszautasította azt azért, hogy egyedül Isten szavára támaszkodjék. Elvonult a tömeg elől, amikor csodát akartak tőle és királlyá akarták tenni. Határozottan visszautasította Pétert, amikor megpróbálta feltartóztatni a szenvedés útján. Kész volt kiinni a szenvedés kelyhét és lemondott arról, hogy magát mentse meg, amikor a kérésén függött. A nagyböjt kezdetén Jézus irányt mutat nekünk. Ne a konzum gazdaság kísértéseit és élvezeteit kövessük, a pénzt és nagyravágyást hanem Azt, aki életünk és cselekedeteink egyetlen igaz forrása: Istent.